

Uriadne paa Naxos.

Et Duodrama af Brandes,

sat i Musik

og

indrettet for Klaveret

af

Georg Benda.

Ribbenhøvn,

trykt og forlagt af E. Sønnebjen.

Kongl. privil. Høitrykker.

Personerne.

Ariadne.

Theseus.

En Dreade (eller Bierg-Endinde.)

Nogle Graabere.

Scenen er paa Det Næste.

Ariadne paa Naxos.

OUVERTURE

Un poco Grave.

The musical score is presented in five systems, each with a piano (p) part on the left and a violin part on the right. The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings like *f*, *p*, *pp*, and *ff*. The piano part features a complex rhythmic accompaniment with many beamed notes and rests. The violin part has a more melodic line with some slurs and accents. The overall mood is somber and dramatic, consistent with the 'Un poco Grave' tempo marking.

Ariadne paa Naxos.

(Ariadne sover paa det øverste af en Klippe.)

Theseus kommer ned fra en lige over for staaende Klippe.

Theseus. Endnu eensom vil
jeg see hende; for sidste Gang!

Saa sødt sover du, Ariadne?
og veed intet af, at dette er din
sidste søde Døvn.

Du troer dig endnu
i mine Arme! —

Frykter mig endnu
til dit Bryllup! —

Gode, vrientige,
kærlige Creatur!

Og jeg vover det?

Lad jeg holde
ved den Tanke?

Jeg vover at
forlade dig?

Var det Styregubinde!
min Velgørenhed, min
Egtskage, min beste Dødt!

Allegro.

Ja Forræder! Hvæde nogenfinde Helvede et saa afføeligt Uhyre?

Hun rev mig ud fra Minos's Havn — Reddede mig af Labyrinthen — Gav mig Minotaurus i Hænde — Forlod Forældre, Venner, Fædreland —

Andante Moderato.

Sør at selæ mig i en Ørten! Og jeg skulde forlade hende? Forlade Ariadne?

Allegro.

Giv hende til Præis for den stærkeste Fortvælselse, for Danaer, for Skovens glubende Dyr? Nei Thesens! Nei Aletentser, saavidt aaer eders Guejsomhed ikke!

Andante quasi Allegretto.

Jeg har befriet mit Fædreland fra den klægtige Skat: en Doraers Pligter har jeg opfyldt! Ogsaa Stærkighed har sine Pligter! disse ere mig ikke mindre heilige.

First system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The music is in G major and 3/4 time. It features a complex texture with many sixteenth and thirty-second notes, including triplets and slurs. Dynamics include *p* and *f*.

Second system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The music continues with similar complexity. Dynamics include *pp* and *cresc.* The text "Hendes Drist haver sig —" is written at the end of the system.

Andante quasi Allegretto.

Third system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The tempo is marked *Andante quasi Allegretto*. The music is in C major and 3/4 time. Dynamics include *p*. The text "Hun jutter!" is written above the treble staff.

(Man mærker, at Ariadne foruroliges af en straffende Dæm.)

Fourth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The music is in C major and 3/4 time. Dynamics include *p*. The text "Ariadne. (jovende.)
Thesus! At, Thesus!" is written above the treble staff.

Allegro.

Fifth system of musical notation, consisting of a treble and bass staff. The tempo is marked *Allegro*. The music is in C major and 3/4 time. Dynamics include *p*. The text "Thesus. Hun kalder paa mig endog i Dromm." is written above the treble staff. The text "Ariadne. Hielp! Frels, frels din Ariadne!" is written above the treble staff.

Theseus. Din Ariadne?
Ariadne. Forlade? Forlade mig?

Theseus. Forlade? Hvilken Gud anbeder dig din Skibene, Ulykkelige!
Ariadne. Han siger? — Dødder! Af!

Theseus. Ariadne!
(Han vil omfavne hende, men farer tilbage.)

Hvilken Magt, hvilken uimodstaelig Troldoms Kraft trækker mig tilbage?
Allegretto.
Vil Skibene det saaledes?
(Her høres en Lyd af Krigs-Instrumenter.)

Man forkynder Afreisen!
Allegro.
Skibene ere seilklare! Guder!
Almægtige Guder! Hvad Beslutning skal jeg tage?

Ariadne paa Naros.

Tempo Primo.

Endnu eengang.

Allegro.

Gruusomme! Hvilkens
 ond Engel forte eder
 til Naros?

(Instrumenterne høres igjen.) *f*

Andante.

Hvilken Kurie opdaade
 eder vort Opholds-Sted?

Denne af Havets Uhy-
 rer belejede Klippe,
 denne af Løver beboede
 Ekso var et Elysium
 for vor Kierlighed.

Allegro.

Al Modstand er for-
 gievne! Man vil med
 Maat rive mig af hendes
 Arme!

Ha Skandsel! The-
 seus! Athenens Ud-
 ling og Væ, sit Fæ-
 drenlands Befrier,
 Minotaurus's Over-
 vinder sukker ved en
 Kvinde's Fodder!

Vort Medvæk!
 Kierligh.d bort!

Taa Med til dig, for-
 fælede unge Mand!

Sanderly de vans-
 arende Kænter!

Bliu atter Theseus!

Jeg følger eder, I
 Gratere! Jeg salcer
 Wrens Kost, den usstie-
 lige Eliebnes Kald;
 jeg ofrer eder min Roe,
 mit Liv!

Andante quasi Allegretto.

(Han seer fuld af Soelse paa Ariadne.)

Forband mig ikke,
 Elshardige! For-
 band mig ikke! Jeg
 maae! Jeg maae.

Kuelse, Angest, Sam-
 vittigheds Nag ere dis-
 ne Hovnere; de vil fol-
 ge mig overalt!

Allegretto.

Jeg føler det! Denne
i mit inderste Herte
flammende Lue er det
forgieves at ville under-
trykke; den er und-
støttelig!

Al! Endnu eengang!

(Man hører paa nye Lyden af Instrumenterne.)

Allegro.

Guder! De komme
selv! Jeg ser dem,
de Ubøvelige!

De vinke!
De true!

Ha! Lums et Diebst,
saa opafres Ariadne for
deres Grumhed!

Ariadne? Min Ariadne?

Adagio. *Allegro Assai.*

Nei! Nei! Jeg
maa lide for at
redde hendes Liv.

Guder! Jordarmes
eder! Sender hæv-
de en Befrier!

Allegro.

Han bevæger sig
Dort, inden hun vaag-
ner! Hendes Graad
maatte maatte høre
mig! Deres herfra du
Uffens Son!

Tilbage, I Grafe-
re! Tilbage! Hendes
Liv vare eder hel-
ligt! Hun reddede
mig; Guderne bestem-
me hendes Skiebne!
Jeg følger eder.

(Nogle Grafer sees paa den lige over for staaende Klippe, han tilflet dem hastig i Møde.)

Andante Moderato.

Ariadne! Ariadne!

(I det han er paa Høiden af den anden Skippe, kaster han endnu et veemodigt og sømmeligt Blik paa Ariadne.)

(Han gaar bort med Graaberne.)

Andante.

Ariadne. Thefeus!
Kaldte du ikke, min
Thefeus? Navnet du
ikke mit Navn?

Nei! Det var en
Drøm! Den deilige
Morgenstund har re-
vet ham fra mig.

Andantino quasi Allegretto.

Hil være dig, herlige
Morgenrøde!

Endnu saae jeg dig
aldri saae klar, saae
funklende!

Ariadne paa Mars.

Allegro Moderato e Maestoso.

Just staer Solen
op; saa pragtig!

p *esce.*

Allegretto.

A tre dage, disse tre
lykkelige Dage paa Na-
ros har den overraslet
mig i dine Arme, min
Jesus! Kun i Dag
har du freet mig den!

Den rosm - lte om-
sonst, dette vor Glas
des Vidue!

Hvor munter sig alle
Denne Dagen ved dens
Straalet.

Allegro Moderato.

Uden dia, Efter
 lafte! Svulter og
 selige Opholdssted!

Der venter ingen stille Sommerdag,
 som i min Faders Konseils Højer:
 her blomstre imen Nøstegraer, som
 vor Kierlighed forstat sig under; in-
 gen Zerbir vifter med vore Haarlek-
 ter; inden Natsangerinde vaffer os
 til nye Glæder!

Allegro.

Alting her vlder
 og radsomt!

Havet bruser imod
 denne Klippe, vil
 nedslaae den.

(Seer over sig.)

Un Poco Largo.

Og denne bider sig
 forkræftelig, truer
 at styre ned!

Adagio.

Loven brøler!

Ne Thejus! Thejus!
 Kom; jeg er vangen!

Over er du?

Andante con Moto.

Du jager i hiin Dal es-
ter Løver og Tigre, og
forlader din Ariadne,
som staaer for dit Liv!

Kom! Hun er opvaag-
net; kom i hendes Arme!

Hvor har jeg ikke begrædt
ham i denne Nat!

Aldrig endnu har
jeg haft en saa skræk-
keltig Dream!

Han vilde forlade mig;
forgleves rakte jeg Han-
derne ud imod ham, ser-
gleves kaldte jeg ad ham,
forgleves søgte jeg ham
paa denne Spids.

Himmel! Om hans
Nød førte ham for
langt bort!

Allegro.

Ikke Minotaurus ale-
ne var frygtelig for hans
dyre Liv; der ere flere
Skæffelige Ting i Na-
turen!

Slubende Dyr kunne
anfælde ham! Slanges
Kjunge sig om ham!

Allegretto.

Hvem venter ham,
Gude? Hvem?

Sempre nel moto precedente.

At Thefus, kom! See mine Laare! Din Ariadne græder for dig!

Du veed, hvor smt jeg elsker dig; du kender mit frøgtsoimne Hierte, og kan dog saaledes angeste mig?

Allegro.

Han kommer ikke! Han hører mig ikke! (Hun raaber høit.) Thefus! Thefus! — Han svarer ikke! O hvor jeg betages af Straf!

Andante quasi Allegretto.

Hvor Naær mit Hierte!

Thefus!

Thefus!

(Hun raaber.)

Hvilken græffe lig Stenlyd!

Hvad mon den Gansen i Skoven betyder?

Allegro.
Sempre Allegro.

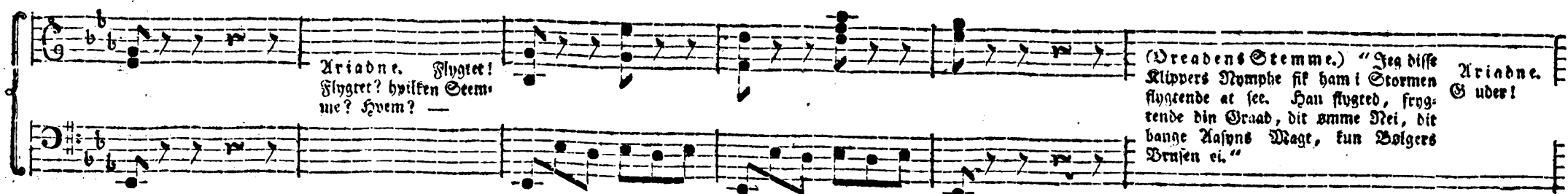
Væbns Elsker stige op
- Sejmen er ikke
langt borte! Og Ihes
seuh kommer ikke endnu?

Elsker! Min Elsker
Hør! Hør er du? Hør
under, jeg dig?

(Dreadens Stemme.) "Alt langt herfra, han, den Forræder, er! For evig Tid han fra dig flygter er."

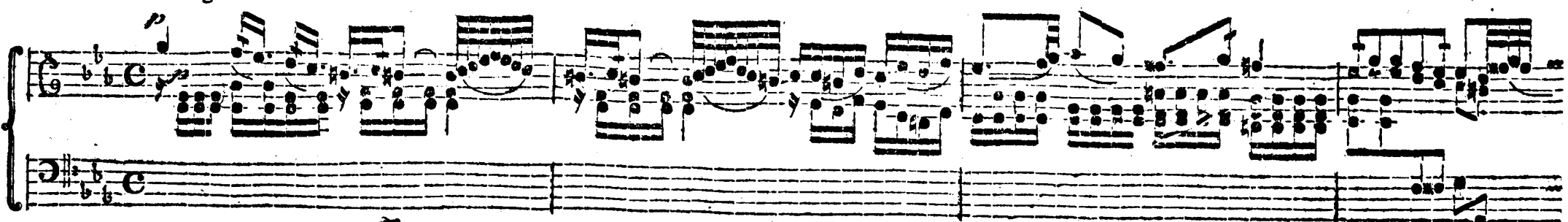
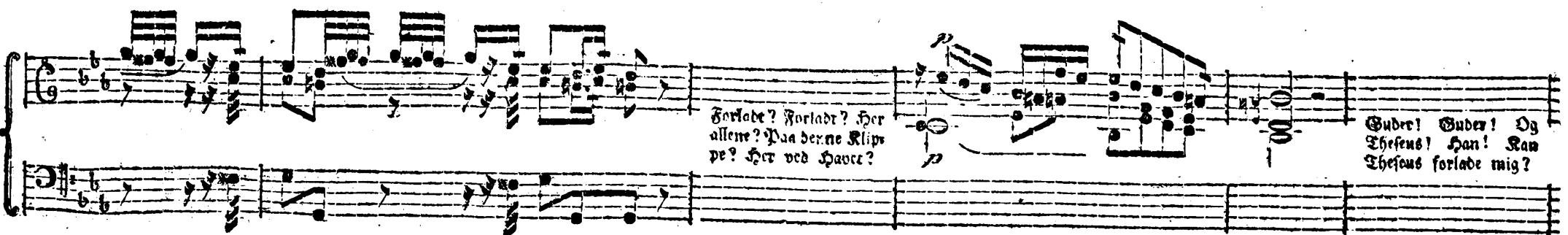

Ariadne. Flygter! Flygter? hvilken Stemme? Hvem? —

(Dreadens Stemme.) "Jeg disse Klippers Nymphe fik ham i Stormen flygende at see. Han flyged, frygtende din Graab, dit samme Næi, dit bange Nafens Magt, kun Volgers Drusen ei."

(Hun synker til Jorden.)

Adagio.

Forlade? Forladt? Her allene? Paa denne Klippe? Her ved Havet?

Guder! Guder! Og Ihesens! Han! Kan Ihesens forlade mig?

Allegro.

Kerfardige Guder! Han?

(Hun farer pludselig op, i det hun fra den høie Klippe bliver et Øieb vaer, som hastig seller forbi.)

Ha! Hvad seer jeg?
Hvem redder mig? Er
Etis ved Horisonten!
Det skyer!

Adagio.

At forrader! Min
Vlykke er vis.

(Hun synker paa nye til Jorden.)

At bedrage mig saaledes!
Mig som elskede ham saa
overmaade, vovede mit Liv
for hans, og havde med
Glade opofret det!

Andante quasi Allegretto.

At, Theseus! Theseus!
Du kan forlade
mig? Mig, som rev dig
ud af Wlyrets adstrakte
Klser, reddede dig mimelig
ud af Dædalus's Labyrinth,
mig kan du forlade?

(Hun staar op.)

Vee mig! Vee mig!
Hvorfor skulde jeg see
ham?

Larghetto.

Da han kom til Creta, Alcides Ven,
 saa værdig! Hans Ansigt saa mandig
 skönt! Hans Haar saa lokker! Saa
 edel en Stolthed i hans Diefast, saa
 ophøiet en Noelighed endog i de yder-
 ste Farer! Hvem havde kunnet imod-
 staae ham?

Hvor havde dette Dyrst
 sig! Hvor søulmede det,
 og havde! af Elskov og
 Medbynt!

Allegro.

Allegro Assai.

Snart tvang jeg mig
 ikke mere; jeg kastede
 mig i hans Arme, syn-
 gede mig om hans Hals
 og græd!

"Forbauses du, The-
 seus? Medbynt, Kierlig-
 hed fører mig herhid!

"Flye og frels
 dit Liv!

"Flye, Elskelige!

"See her Udgangen!
 Minotaurus falder for
 din Haand!

"Stærktighed Pas-
 ser dig Seier!..

Og han slog
 Uhyret!

Un Poco grave e Largo.

Tag mig i sine Ar-
 me, og angrede!

Hvæthen? Af!
 I denne Orken!

Her er jeg nu — forladt!
 For evig Tid forladt!

Guder! Retfærdige, fornærmede Guder! I kan saale denne Misgjerning?

I høre hans Smergen, I vide hans Meened, hans Forbrydelse, og straffe ham ikke? Hvorfor træffer eders Hevns Torden mig, og ikke ham? Hvorfor forfølge I mig?

Ne! Ikke denne langsomme Dødsangest! Ikke denne uophørlige Død! Givrer Ende paa min Dval! Odelegær mig med eders

Allegro.

Lynild!

Ha! Er dette ikke Corvets Bredde? Dette Dylæctans Hav? Af Grunden hisser, er den ikke Furternes Huule?

Ejs! Hvils-
 fen Hylen!
 Jo det er! det er! Og
 Ehesous imellem dem?

Kommer? Kaster han
 berud, at mit Die kan
 mattes af hans Darter!
 Slynger eders Stan-
 gehaar om hans Hjerre,
 hans troeløse Hjerre!

Siennemorer,
 sønderriwerdet!
 Ha! Nu falde
 de ham an!

Afgrunden aabner sig!
 Flammen stiger op!

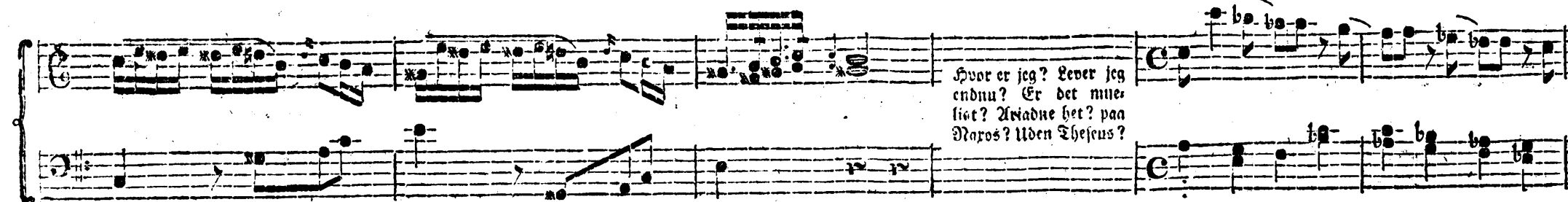
Herved med ham!
 Herved!
 Hold! Hold inde! Af!
 Jeg elsker ham endnu!

Adagio.

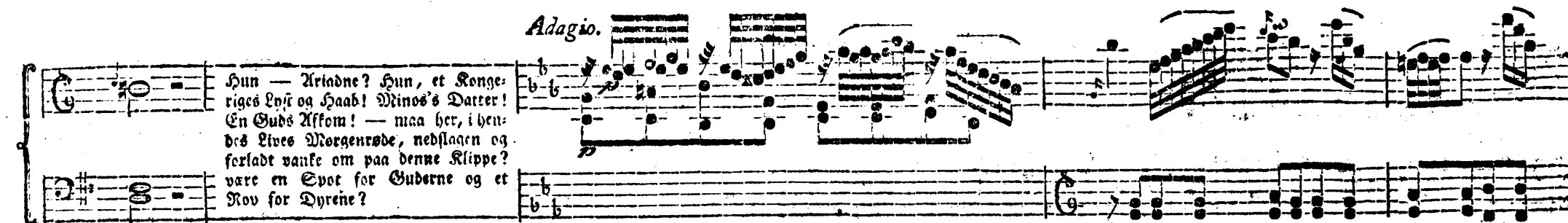

Stræffelige Phantasi!
Hvor den forvirrer min
Sielne!
Vort! Forstræffende
Syn! Vort fra mig.

Andantino.

Hun — Ariadne? Hun, et Kongeriges
Lyst og Haab! Winos's Datter!
En Guds Affom! — maa her, i hen-
des Livs Voregtsøde, nedslagen og
forladt vank om paa denne Klippe?
vare en Spot for Gudene og et
Rov for Dyrene?

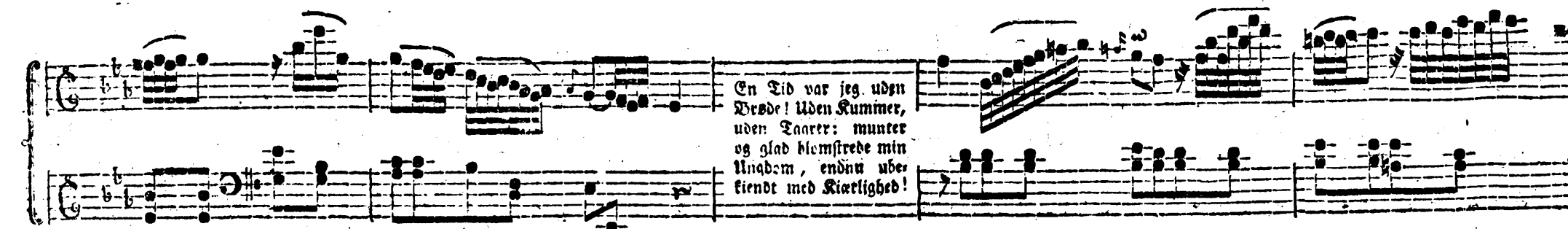
Andante con moto quasi Allegretto.

Hvor er jeg? Lever jeg
endnu? Er det muel-
ligt? Ariadne her? paa
Naros? Uden Theseus?

Adagio.

Hun — Ariadne? Hun, et Kongeriges
Lyst og Haab! Winos's Datter!
En Guds Affom! — maa her, i hen-
des Livs Voregtsøde, nedslagen og
forladt vank om paa denne Klippe?
vare en Spot for Gudene og et
Rov for Dyrene?

En Tid var jeg uden
Vrede! Uden Kummer,
uden Taarer: munter
og glad klamstredt min
Unadem, endnu ube-
kiendt med Kærlighed!

Jeg var roelig i min Moders Varm,
hun gjorde sig til af mig, jeg var
hendes elskede Ariadne; overvældet
af hendes Kærlighed, omslunget af
hendes Arme — saaledes fløi Tiden
bort for mig, den beste guldne Tid!

Kan ingen Taare fæste
sig mig den igjen?

Er jeg forloren
uden Redning?

Ved et eneste Feil-
trin forloren?

For et eneste Feiltrin.
Skyld forstede af Gur-
der og Menneſker?

Skal jeg forsmage i
grandsels Jammer, us-
den at et eneste medli-
dende Væsen vil i Døds-
sens Stund trøste mig,
og bringe min Moder
mit sidste Guf?

Kunde jeg endnu en-
gang fæste mig for di-
ne Fødder, min Mo-
der! Medhviet i Etæ-
ret endnu engang væ-
de dine Fødder med
mine Taare!

Kiender du mig ikke
meere? Din utaknem-
melige, din uslydige, din
angerfulde Datter?

Tilgiv hende! Det er saa
gudommeligt, at forlade! Til-
giv hende! Din Forbandelse
er opfyldt! Tag den tilbage!
Velsign mig, og lad mig leve!

Allegro.

Oredens Strømme. "Han kommer, han, din Søner, din Befrier! Han lider ved paa Toedens Ringer, for at befri dig hastelig. Men for at stille Gudens Vrede, Din Skibue du maas heel opfylde, Mærknuet du maas ofre dig."

Ariadne. Hvad? For mig en Søner? En Befrier? Bedrager du mig, du disse Klippers Gubinde?

Allegro affai.

Har Jeg forstaaet det Binf! Den Befrier, du forbyder mig at døden, Døden i Dolgerne.

(Man hører Jordensens stralle og Stortvindens brase; Luften bliver dunkel, og endelig følger

et fuldkommet Mærke, som kom fra og da afspredet ved et Lynet.)

Men Gud! Hvilket
 Oprør i Naturen? So-
 len kimer sig! Tidlig
 paa Morgenen Nat?
 Saa voldsomt!

Hvor fort og græde-
 feligt er Havet!

Det lyner!

Endnu engang!

Jordenen ruller til-
 bage fra Klippen!

Hvem stæner
 mig bi!

Herop, herop til
 Dødens Boelig!

(Hun stiger op paa Klippen.)

Å! Åbner
 Himlen sig?

Forsædeltige Gud!

Barmhjertige Gud!
 Naade! Naade!

(Klærende.)

Ariadne paa Naxos.

Orkadens Grem
 ma Klipperne styrt
 Og Afgjælden dæm
 Tordenen brager! Du
 hurtig og hastig Jil,
 Rynd dig fra Klipper,
 fra Klippen herud!

Ariadne. Hvorhen
 skal jeg sige? Hvorhen?

Her er Døden!

God Elden af mig
 under mig — over mig
 ikkun Død!

Fra alle Rætter for
 satge, af alle Mægters
 bestormet! Hvem redder
 mig? Wee mig!

Synliden! Der var
 for den mig!

Egemen! — Den
 kaster mig ned!

Ikke dette Eddeligt, ikke
 denne Stændel, ikke denne
 Brav i Dødsene har jeg
 forlovet af dig, Zeus!
 Din Ariadne! End Tid
 var hun lykkelig!

Minne Kræfter — Troens
 uberoindellig — Guder
 Fargløvs! — Stup!

(Her sætter Ariadne fore under en søas Duff.)

Stup! — Zeus! — Guder!
 Zeus! — Stup!

(Et Synliden sætter under begge; hun forskæltes og støtter sig ned af Klippen i Havet.)

Ende.